

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku A. P. i M. P.

przy uczestnictwie H. D., A. G., A. G., S. G., B. K., J. G., J. Z., W. R., M. K., J. S., I. Z. i P. K.

o ustanowienie drogi koniecznej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2019 r.,

zażalenia uczestnika H. D.

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 22 listopada 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2018 r. Sąd drugiej instancji – Sąd Okręgowy w B. odrzucił apelację uczestnika postępowania H. D. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 października 2017 r. w sprawie z wniosku M. P. i A. P. o ustanowienie służebności drogi koniecznej.

Sąd ustalił, że zaskarżone apelacją postanowienie z uzasadnieniem i pouczeniem zostało doręczone uczestnikowi H. D. w dniu 27 listopada 2017 r. Apelacja została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 11 grudnia 2017 r. W apelacji wskazano, że jest ona kierowana do Sądu Okręgowego za pośrednictwem

Sądu Rejonowego w B., ul. G., C. Na kopercie jako adresata przesyłki wskazano Sąd Rejonowy w B., ul. G., C. Dane adresowe na kopercie były błędne i dotyczyły Sądu Rejonowego w C., nie zaś Sądu Rejonowego w B.. W konsekwencji apelacja w dniu 15 grudnia 2017 r. wpłynęła do Sądu Rejonowego w C., który przekazał ją tego samego dnia do Sądu Okręgowego w B., dokąd wpłynęła w dniu 21 grudnia 2017 r.

Sąd przyjął, że dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji, liczony od daty doręczenia uczestnikowi odpisu zaskarżonego postanowienia z uzasadnieniem, tj. od dnia 27 listopada 2017 r., upłynął z dniem 11 grudnia 2017 r. W konsekwencji apelację należało uznać za wniesioną po upływie terminu. Zgodnie bowiem z art. 165 § 2 k.p.c. oddanie pisma procesowego w polskim urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu tylko wtedy, gdy pismo to zostało nadane pod adresem właściwego sądu. Oceny tej nie zmieniał przyjęty w orzecznictwie pogląd, według którego w razie wniesienia środka odwoławczego lub pisma uzupełniającego jego braki formalne do niewłaściwego sądu i przekazania go następnie właściwemu sądowi, dla zachowania terminu do wniesienia tego środka lub pisma miarodajna jest data nadania go przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego. Termin do wniesienia apelacji upłynął bowiem dnia 11 grudnia 2017 r., podczas gdy Sąd Rejonowy w C. przekazał apelację do Sądu Okręgowego w B. w dniu 15 grudnia 2017 r.

Postanowienie Sądu Okręgowego zaskarżył zażaleniem uczestnik, zarzucając naruszenie art. 370 k.p.c. i wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosowanie do art. 165 § 2 k.p.c. oddanie pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem, przepis ten dotyczy jednak tylko takich sytuacji, w których oddana przesyłka została nadana w sposób właściwy, tj. oznaczono na niej prawidłową nazwę oraz adres sądu, do którego pismo jest skierowane (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2001 r., I CZ 5/01, niepubl., z dnia 6 maja 2003 r., V CZ 53/03, niepubl., z dnia 7 lipca 2006 r., I CZ 32/06, niepubl., z dnia 18 stycznia 2013 r., IV CZ 153/12, niepubl.,

z dnia 10 października 2013 r., III CZ 43/13, niepubl., z dnia 20 kwietnia 2017 r., II CZ 5/17, niepubl.).

W zażaleniu - skierowanym błędnie do Sądu Apelacyjnego, nie zaś Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.) - nie kwestionowano podania błędnego adresu Sądu *a quo* na przesyłce obejmującej apelację. Zarzucono natomiast, że Sąd Okręgowy powinien odrzucić apelację przed przejściem do merytorycznego rozpoznania sprawy, a ponadto że apelacja zawierała wszelkie wymagane ustawą elementy i została prawidłowo opłacona. Argumenty te nie mogły jednak okazać się skuteczne, zważywszy, że art. 370 w związku z art. 373 k.p.c. nie ustanawiają ram czasowych, których przekroczenie wykluczałoby odrzucenie przez sąd drugiej instancji apelacji wniesionej z naruszeniem terminu. Niedopuszczalność postępowania apelacyjnego, związaną z bezskutecznością apelacji wynikającą z niedochowania terminu do jej wniesienia (art. 167 k.p.c.), sąd drugiej instancji obowiązany jest wziąć pod uwagę w każdym czasie aż do chwili wydania wyroku (art. 202 zdanie trzecie w związku z art. 391 § 1 k.p.c.). To, że Sąd Okręgowy przystąpił do rozpoznania sprawy na rozprawie, jak również to, że wadliwości związanej z uchybieniem terminowi nie dostrzegł Sąd pierwszej instancji, nie mogło tym samym rzutować na prawidłowość stanowiska Sądu Okręgowego.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw